

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

Prædictorum confirmatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

cedere an secus orauerit. Neque est leue indicium, quod id sit melius: si-
quidem Summi Pontifices aliquas indulgentias concesserunt orantibus
Officium Diuinum ex libro: nunquam autem huiusmodi gratia & fauo-
res impetuntur, nisi ad exhorrandum & extimulandum ad id quod
perfectius ac securius est. Quod si quis maiorem inueniret deuotionem
dicens memoriter Psalmos, oculis clausis, & corde in Deum directo: id ei
licebit, quia Deus non ducit omnes eadem via, nec perfectio alligata est
vni soli medio.

Prædictorum Confirmatio.

QUAE præcedentibus capitibus dicta sunt, duxi confirmanda quadã
admiranda visione quã S. Bernard. habuit, cum aliquando interesset
nocturnis vigiliis ea puritate ac deuotione qua solebat, cui, cū moro-
sa Psalmodia modulatio vigilias protelaret, aperuit Dominus oculos eius.
Et ecce respiciens, vidit singulos Angelos iuxta Monachos stantes, & quod
quisque eorum psallebat, in schedulis more notariorum tam diligenter
excipientes, vt nec minimam syllabam, quanquam negligenter prolata,
omitterent. Scribebant verò diuerso modo: nam quidam eorum scri-
bebant auro, alij argento, nonnulli atramento, alij etiam aqua, quidam
verò penitus nihil scribebant. Spiritus autem, qui hæc reuelabat, intelli-
gentiam diuersitatis scripturæ cordi eius inspirabat. Qui enim auro scri-
bebant, feruentissimum in Dei seruitio studium, & absolutam cordis
intentionem in his quæ psallebant, significabant, neque syllabam vllam
pretermittebant: quia omnia quæ cum Dei amore proferuntur, ita Deo
ipsi placent, vt ea in libro suo scribat, remuneranda in cælo. Et quamnis
ex aliquo linguæ lapsu aliquid non ita bene proferatur: (quod potest sine
culpa euenire) amor, qui interna sua lingua melius loquitur, hunc exte-
rioris defectum supplet. Qui autem argento, minorem quidem feruo-
rem, puram tamen psallentium deuotionem declarabant, nam inter fer-
uentes sunt etiam gradus. Cum autem Dei verba (vt dixit Dauid Psal.
7.) sicut *argenti igne examinatum, & purgatum sepsuplum*: placet ipsi
valde, si cum summa puritate ac diligentia, & absque rei alicuius eis in-
dignæ admixtione dicantur. Qui verò atramento, continuum quorun-
dam bonæ voluntatis vsum in Psalmodia, licet non cum multa deuotione
notabant. Sed qui aqua scribebant, exprimebant eos, qui somnolentia seu
pigritia pressi, vel vanis cogitationibus à se abducti, videntur quidem a-
liquod signare, sed cor eorum abstractum profus nō concordat voci. Nā
quemadmodum qui scribit aqua, etsi characteres pingat, nullus tamen
reuera manet: ita qui hoc modo orant, exteriùs quidem orant, non tamen
interiùs: & quia cor non respondet linguæ, eorum oratio in conspectu
Dei nullius est momenti. Cæterù illi, qui nil scribebant, lamentabilē quo-
rundam cordis duritiam redarguebant, qui obliui Professonis suæ, timoris
Dei immemores, aut lethali somno prona se voluntate immergunt, aut

*In compen-
dio verbo
indulgentia
5. 18.*

*Lib. de Viris
Illustr. Ordo
Cisterciens.
In Spec. Ex
empl. verb.
Angelus.
Examp. 12.*

“
“
“
“
“
“
“
“
“
“
“
“
“
“
“
“
“
“
“
“
“

certè vigilantes, clauso ore, vanis & noxijs cogitationibus non exinfrimitate, sed ex voluntaria intentione occupantur, in conspectu Domini contra legis præceptum, apparere vacui non pertimescunt. Pater itaque Sanctus, qui hæc videbat, recordatus sententiæ illius, quoniam *boni administratorij Spiritus sunt in ministerium missi propter eos, qui hereditatem capiunt salutis*, sicut proficientium congratulabatur fervori, sic parento pietatis affectu, deficientium miserebatur tepiditatis. O si animæ oculos aperires, & Fidei lumine custodem tuum Angelum videres propè te existentem, cum Diuinum persoluis officium, & adiuuantem explere præceptum, & modum scribentem, quo illud exequeris: fortè animaduerteres, ipsum aliquando ociosum esse, nec scribentem quid ores aut si scribas, id fortè facere aqua: eò quòd sponte diffluas, nec tibi sis præsens vt attendas quid agas, ita vt nunquam proficias: quia maledictio illa locum in te habet: *c effusus es sicut aqua, non crescas. Quod si effunderes sicut aquam cor tuum*, vt ait Ieremias, *ante conspectum Domini*, dirigens ad eum intentiones tuas, cogitationes ac desideria; audiret ipse orationem tuam, & ex ea proficeres. Sed quoniam illud effundis in terram, in quam tuas conijcis cogitationes & curas, frustraris fructu tuæ orationis. quod si angelus custos otiaur, nihil scribens: non intermitteret Satanas scribere, & notare verba malè prolata in tua recitatione, aut cantu; ita vt nec vnã prætereat syllabam, vt seuerius possit te indie ultimæ rationis de omnibus accusare. Et quamuis ipse id notare negligeret, Supremus Iudex non obliuiscetur ea scribere in libro suæ memoriæ, vt suo tempore te propterea puniat. Stude igitur, ita orare & canere, vt custodem tuum Angelum exhilares; & vt lubens verba tua aureis vel argenteis literis scribat. Obserua quid idè hic Sanctus monachis suis dixerit in quodam sermone, fortè postquam prædictam habuit visionem. Satis puto vobis scripturæ testimonijs persuasum, quòd psallentibus dignanter admisceri S. Angelis soleant: cum dicat Psalmista: *d præuenerunt principes conuulsi psallentibus, & collocarunt se in medio iuencularum tympanistrarum, & iterum: e in conspectu Angelorum psallam tibi.* Doleo proinde, aliquos vestrum in Sacris vigilijs deprimi somno, nec cœli ciues reuereri; sed in præsentia Principum tanquam mortuos apparere: cum vestra ipsi alacritate permoti, vestris interesse solennibus delætentur, vereor ne vestram desidiã quandoque abominantes, cum indignatione recedant; & incipiat vnusquisque vestrum serò cum gemitu, dicere Deo; *longè fecisti notos meos à me, posuerunt me tanquam abominationem sibi, & iterum: g qui iuxta me erant, de longè steterunt, & vim faciebant qui quarebant animam meam.* pro certo enim si se à nobis boni Spiritus elongauerint: impetus malignorum quibus sustinebit? Ea proptèr attendite Principes vestros, cum statis ad orandum

c Gen. 49. 4
d Thren.
2. 19.

Serm. 7. in
Cant.

d Ps. 67. 26.
c Ps. 137. 2

c Psal. 87. 9
d Ps. 37. 17

vel psallendum; & state cum reuerentia & disciplina coram eis; & gloria-
mini, quia h*ic* Angeli vestri quotidie vident faciem Patris. Vsurpemus officium
quorum sortimur consortium, vt i*n* ore infantium & lactantium perficiatur
Dei laus. Dicamus eis: k*ey* Psallite Deo nostro, Psallite; atque audiamus eos vi-
cissim respondentes: Psallite Regi nostro, Psallite; laudem ergo cum cœli Can-
toribus in commune ducentes, vtpote Ciues Sanctorum & Domestici Dei
Psallite sapienter: implentes quicquid necessarium est, vt cantus vester
Deo placeat. Vnde vos moneo dilectissimi, purè semper & strenuè Di-
uini interesse laudibus, strenuè quidem, vt sicut reuerenter: ita & alacri-
ter Domino assistatis. Non pigri; non somnolenti, non oscitantes; non par-
centes vocibus; non præcidentes verba dimidia, non integra transilien-
tes; non fractis & remissis vocibus, muliebri quiddam balba de nare so-
nantes: sed virili (vt dignum est) & sonitu & affectu voces Sancti Spiri-
tus depromentes. Purè verò, vt nihil aliud, dum psallitis, quàm quod psal-
litis, cogitatis; aut affectum indignum admittatis. Hæc omnia S. Bernar-
dus: quæ amplius explicabuntur proximo capite.

CAPVT X.

PRAEPARATIO AD PERFECTE DICENDVM OF-
ficium Diuinum; & quo spiritus dicenda sint orationes secreta,
quæ præmittuntur.

X OMNIBVS quæ præcedentibus capitibus diximus, de-
ducemus in duobus his vltimis modum quendam practi-
cum Horas Canonicas perfectè orandi: præmissò illo
fundamento necessario, de quo monet Ecclesiasticus:
ante orationem prepara animam tuam, & noli esse qu-
si homo qui tentat Deum, temerè sperans, te sine præparatione
posse bene orare; aut quomodocunque oraueris, te exau-
diendum. Sed vt rem paulo altiùs inchoemus, aduertendum est: quòd
licet Ecclesiastici non sint ex obligatione adstricti exercitio mentalis
orationis, præter eam quæ vocalem debet comitari: si tamen velint vo-
calem habere cum ea perfectione, quam cupit Ecclesia: deberent
quotidie aliquid temporis mentali orationi tribuere. Nec voco hic
mentalem, eam tantùm, quæ solo spiritu percurrit oratio-
nes, petitiones, aut Psalmos, quos ore proferre solemus; sed ipsam
etiam fixam & constantem memoriam præsentia Dei trini & vnius,
cum quo est loquendum; & attenda profundaquæ Diuinorum mysteri-
orum meditatione, ed tendente, vt cor inflammet igne amoris Dei &
affectuum cœlestium, hoc est actuum & exercitiorum virtutum omnium.
Ex hac enim adeo recollecta oratione proueniet, vt tempore dicendi,

LI 2

aut

h. Matth. 18
10.
i. Psal. 8. 3.
k Ps. 46. 7.

Eccl. 10. 23